

1866-05-21

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

London

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Carl Joachim Hambro

Frederica Rowan

Vilhelm Schousboe

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Jerichau Baumann afventer situationen i London: Får hun ikke flere bestillinger, rejser hun snart hjem, kommer der bud efter hende, så bliver hun lidt endnu. Meget tyder på, at Jens Adolf har luftet planer om at rejse til London, hvilket hun ikke råder ham til, da tiden ikke er gunstig. Jerichau Baumann har desuden deltaget i pinsegudstjenesten i Westminster Abbey og deler i brevet oplevelsen af en stor religiøs inderlighed og taknemmelighed overfor Gud. Brevet indeholder en kort tilføjelse dateret 23. maj 1866.

TRANSSKRIFTION

[London. 21 Maj 1866

Kjære Adolf

Mine sidste to Breve har Du nu sandsynlig faaet, Du og Børnene og Vilhelm¹, og haster jeg derfor ikke saa uhyre med disse Linier. Ja! syg var jeg jo, og derefter har jeg arbejdet saa voldsomt og uafbrudt, at det er kun at forundre, at jeg kan holde det ud, men dette skeer, for at komme snarest mulig hjem dersom der ingen nye Bestillinger er kommne. Jeg synes jeg har det godt hvordan det end gaaer, thi faaer jeg Arbejde som betaler sig godt, saa er det jo

[2] upaaklageligt, og faaer jeg ingen, ej, saa er jeg først rigtig glad, thi Reisen har jo alt havt sit gode Udbytte, og saa er der ingen Grund mere at bie.

Jeg venter Dig ikke kjære Adolf hertil. Du har godt af at hvile Dig, og have Ro. Lad mig kun tummle mig saa længe jeg endnu har Kræfter dertil, og hjælpe til hvor jeg kan. Igaar var jeg i Westminster² og hørte en herrlig Gudstjeneste. Kirken i og for sig er jo højtidelig deilig ligesaaledes vare Sangene Lithurgien og Menighedens hele Adfærd. Men Prædiken! Ja Adolf

[3] Gid Du kunde have hørt den! Det var en Pintsefest, den første Pintsefest for mig. Jeg blev løftet og dragen af Ordet, som var Aand og gjorde Aanden levende, og følte mig i Samfund i levende Samfund med Ham Aandernes Aand Faderen i Himmlen og med alle som bekjende ham i Jesu Christi hans eenba[a]rne Søns hellige Navn. Ak Adolf! Slige Øjeblikke i Livet ere sjældne og ere af en saa velsignende Indflydelse paa Menneske

[4] hjertet at dette er heelt opfyldt af en eneste Følelse af Tak mod ham alt det Godes Indbegreb, fra hvem alt Godt kommer, og i hans hellige Navn vi skulle leve et helliggjort Liv. Ak hvor jeg har bedt for Dig! for vores Børn for Skovsbo for R:³ ogsaa ret af Hjertet. Jeg vilde egentlig gjerne endnu skrive

mere men det er seent i dag kl er halv Eet om Natten. Jeg kommer fra et kjedeligt ækelt Selskab fra Lady Lyell⁴ hvorhen jeg gik kl. 11 og var en af de første Gjester. Jeg blev der eet Quarter for at puffe mig frem og trædes og puffes igjen. Ekelt ekelt! Adieu.

Din trofaste Elisabeth Jerichau.

Den 23de Maj. Tak min elskede Adolf for Dine kjærlige Linier. Jeg faaer talt med Frk: Rowan⁵ iaften, og vil skrive Dig om hun raader dertil imorgen.

Troer Du at Du ej bliver kjæd af være kommet hertil naar Du ingen videre Resultater seer? Tilfældet kan ofte lege underlig. Gjør hvad Du vil jeg er glad om Du kommer men Forholdene ere ikke gunstige. Det gjælder kun om at Din personlige Nærværelse kan fremkalde Noget særskilt for Dig. Jeg troer ikke at Hambro⁶ bestiller Dig noget dennegang. Mueligen han alligevel gjør det naar Døbefonten⁷ er opstillet og Du selv taler med ham, thi han holder af Dig.

¹ Vilhelm Schousboe

² Westminster Abbey

³ Personen bag forkortelsen 'R' er ikke blevet identificeret.

⁴ Mary Lyell

⁵ Frederica Rowan

⁶ Carl Joachim Hambro

⁷ Døbefont udført af Jens Adolf Jerichau til Milton Abbey

hijet at det er blevet
fulgt af en evig del
af Tek med hen til det
Gode Indblik, for
hvor alt det kommer,
og i det hellige Menneske
skal alle have et helligt
gjort. Altså hvor jeg
har hørt for Dig. For
vores Børn for Slaverne
for Rødder net af Gode
jeg vilde egentlig gerne
undaa Skrive mere men
det er ret i det hellige
Eet og Menneske. Jeg har
for et helligt skelt
Fællesskab for dig. Jeg
hvorhen. jeg vilde gerne
over en af de første. Jeg
blev ved at tænke på at
gætte mig. Jeg vilde gerne
gætte mig. Jeg vilde gerne
gætte mig. Jeg vilde gerne

Enden, 21 Maj 1866
Kjære Adolf
Mine sidste to Breve
har Du nu sandelig
fået. Du og Rasmus
og Vilhelm, og hader
jeg derfor ikke en ydmy
med disse Linier. Ja!
Jeg er jeg jo, og derfor
har jeg arbejdet en
velkommet og nærværende, at
det er mig at forandre
at jeg kan holde det ud,
men det sker, for at
komme en ret snævert
hjem. Dessuden der ingen
nye Redskaber er kom.
Jeg synes jeg har det
gjort godt. Det end
Jeg, for jeg har det
arbejde som holder
Jeg godt, men er det jo

upordeliglyst, og faar
jagen ej, naar jeg
spret sig glad, og siger
at det er alt hvad jeg
siste af, og saa er der
jagen med mere at se.
Jeg venter Dig ikke hvar
et Øjeblik. Du har
gjort af at hvide Dig, og
have No. Sed mig kan
kunne mig saa længe
jeg ender har Kraften
Dortil, og hvalpe til
hvor jeg kan. Igar over
jeg i Wittenmader og
horte en hvidt Guds
Værker i 3 for sig, og
hvidtelig Vildt, og ualede
vare i Gangen i Lethangen
Kraftens hele Kraft,
Men Trudlen i de Adolf.

Id Du kunde have lidt
der. Det var en Mærkelig
den første Pinkefett for
mig. Jeg blev kofset og
vreden af Adelt, som
et Aand og ynde
Aanden leverer, og
fotte mig i Saa færd
i Levede Saa færd
Hans Aand er en Aand
Faderen i Hinderen
og med alle sin
beligge kan i Saa
Christi hans uendelige
tons hellige Aand.
Alle Adolf! Vige af
Blikke i Livet er en
og ere af en saa vilde
Indflydelse paa alle